

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0313/2010

8.11.2010

BETÄNKANDE

Mot en ny energistrategi för Europa 2011–2020
(2010/2108(INI))

Utskottet för industrifrågor, forskning och energi

Föredragande: Lena Kolarska-Bobińska

RR\838382SV.doc

PE445.675v02-00

SV

Förenade i mångfalden

SV

INNEHÅLL

Sida

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION **Error! Bookmark not defined.**

MOTIVERING **Error! Bookmark not defined.**

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INTERNATIONELL HANDELS **Error! Bookmark not defined.**

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET **Error! Bookmark not defined.**

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

Mot en ny energistrategi för Europa 2011-2020 (2010/2108(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens lägesrapport ”Towards a new Energy Strategy for Europe 2011–2020”, offentliggjord den 7 maj 2010,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europeiska rådet och Europaparlamentet av den 10 januari 2007 med titeln ”En energipolitik för Europa” (KOM(2007)0001), som följdes av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 13 november 2008 med titeln ”Andra strategiska energiöversynen – En handlingsplan för energitrygghet och energisolidaritet”, och åtföljande dokument (KOM(2008)0781),
- med beaktande av sin resolution av den 3 februari 2009 om den andra strategiska energiöversynen¹,
- med beaktande av det tredje energipaketet, som består av förordning (EG) nr 713/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter, förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003, förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005, direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (”eldirektivet” eller ”ED”) samt direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (”NG-direktivet” eller ”NGD”)²,
- med beaktande av EU:s energi- och klimatförändringspaket, som består av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 av den 23 april 2009 om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/30/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 98/70/EG, vad gäller specifikationer för bensen, diesel och gasolja och införande av ett system för hur växthusgasutsläpp ska övervakas och minskas, om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG, vad gäller specifikationen för bränsle som används av fartyg på inre

¹ Antagna texter, P6_TA(2009)0038.

² EUT L 211, 14.8.2009, s. 1.

vattenvägar, och om upphävande av direktiv 93/12/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 samt av Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020¹,

- med beaktande av sin resolution av den 26 september 2007: ”Mot en gemensam europeisk utrikespolitik för energi”²,
- med beaktande av energistadgefördraget av den 17 december 1994 som skapar den rättsliga ramen för internationellt energisamarbete, tillsammans med utkastet till dess övergångsprotokoll,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 663/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av ett program för hjälp till ekonomisk återhämtning genom finansiellt stöd från gemenskapen till projekt på energiområdet (Europeiska energiprogrammet för återhämtning)³,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 maj 2010 om inrättande av ett program för hjälp till ekonomisk återhämtning genom finansiellt stöd från gemenskapen till projekt på energiområdet (ändring av förordning (EG) nr 663/2009) (KOM(2010)0283),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 oktober 2009 om att investera i utvecklingen av teknik med låga koldioxidutsläpp (SET-planen) och av sin resolution av den 11 mars 2010 om att investera i utvecklingen av teknik med låga koldioxidutsläpp (SET-planen)⁴,
- med beaktande av kommissionens rapport till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 4 maj 2010 om genomförandet av transeuropeiska energinät under perioden 2007–2009 (KOM(2010)0203),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om åtgärder för att trygga naturgasförsörjningen och om upphävande av direktiv 2004/67/EG (KOM(2009)0363) (betänkande från Vidal-Quadras),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Handlingsplan för energieffektivitet: att förverkliga möjligheterna” (KOM(2006)0545),
- med beaktande av kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet av den 25 juni 2010 om läget när det gäller åtgärder för att trygga elförsörjning och infrastrukturinvesteringar (KOM(2010)0330),

¹ EUT L 140, 5.6.2009, s. 1.

² EUT C 219 E, 28.8.2008, s. 206.

³ EUT L 200, 31.7.2009, s. 31.

⁴ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0064.

- med beaktande av förslaget till rådets slutsatser av den 21 maj 2010 med titeln ”Mot en ny energistrategi för Europa 2011–2020”¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster och om upphävande av rådets direktiv 93/76/EEG (energitjänstdirektivet)²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi och om ändring av direktiv 92/42/EEG (”kraftvärmedirektivet”)³,
- med beaktande av artikel 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandet från utskottet för internationell handel (A7-.../2010), och av följande skäl:
 - A. Lissabonfördraget betecknar en ny epok för unionen där vi måste anpassa våra mål och strategier, liksom EU:s budget, för att fullständigt kunna genomföra fördraget.
 - B. Införandet av ett särskilt kapitel om energi i Lissabonfördraget innebär att det nu finns en fast rättslig grund för att utveckla energiinitiativ baserade på hållbarhet, försörjningstrygghet, sammanlänkning av nät samt solidaritet.
 - C. Unionen står inför problemet med att energilagstiftningen försenats eller genomförts ofullständigt och att det råder brist på samordnade energistrategier, vilket nödvändiggör ett starkt ledarskap från kommissionens sida för att denna klyfta ska kunna överbryggas, tillsammans med att medlemsstaterna på ett övertygande sätt visar prov på sin vilja och sitt stöd.
 - D. Europa blir alltmer beroende av utländska energikällor, framför allt i fråga om fossila bränslen. Särskilt stort är beroendet av olja och det kommer att bli ännu större i framtiden. Därför måste EU:s energipolitik få en internationell dimension.
 - E. Energipriserna och tillgången på energi är utslagsgivande för befolkningens levnadsstandard och näringslivets konkurrenskraft.
 - F. EU:s energipolitik bör bidra till att fullgöra EU:s åtagande att fram till 2050 minska växthusgasutsläppen.
 - G. Under det kommande årtiondet kommer det att behövas stora investeringar i energi, framför allt i nya kraftverk, sammanlänknings- och ledningsnät, och med tanke på att dessa investeringar kommer att bli utslagsgivande för energimixen under en ännu längre period bör åtgärder vidtas för att se till att dessa investeringar stöder övergången till en

¹ 9744/10.

² EUT L 114, 27.4.2006, s. 64.

³ EUT L 52, 21.2.2004, s. 50.

hållbar ekonomi. Detta kommer att kräva ytterligare diversifiering av finansiella instrument eller eventuellt en ny organisation av marknaden, framför allt i de regioner som är mest isolerade ur energisynvinkel.

- H. I EU27 finns det stora biomasseresurser tillgängliga som går att använda för tillverkning av betydande mängder av andra generationens biobränslen.
- I. Kol kommer också i framtiden att vara en viktig primär källa till befolkningens och näringslivets energiförsörjning.
- J. Investeringarna i energisektorn är mycket kapitalintensiva och det måste skapas ett stabilt långsiktigt regelverk som ger företagen möjlighet att fatta investeringsbeslut som är sunda ur miljöns och ekonomins synvinkel. Detta får på intet sätt leda till att konkurrensen snedvrids.
- K. EU:s ambitiösa utsläppsminskningssmål på lång sikt bör utformas som ett led i en världsomfattande uppgörelse om klimatförändringarna, så att EU:s positiva bidrag till de internationella förhandlingarna blir så stort som möjligt och risken för kolläcka och förlust av konkurrenskraft för Europas industrier så liten som möjligt.
- L. Energinätsinfrastrukturen måste först och främst finansieras via energitarifferna. Det kan emellertid också behövas finansiering och stöd från EU i de fall då marknaderna inte ensamma kan finansiera sådana investeringar, för att vi ska få välfungerande nät och öppna de europeiska energimarknaderna, framför allt i de minst utvecklade regionerna.
- M. Den ekonomiska nedgången efter de finansiella kriserna har fördröjt investeringarna i energisektorn. Krisen kan dock även bli en chans för Europa att utföra reformer.
- N. En hållbar och dynamisk ekonomi bör sträva efter att koppla isär ekonomisk tillväxt och energikonsumtion, framför allt genom att öka energieffektiviteten per producerad enhet.
- O. Kommissionen uttryckte också sin avsikt att under 2009 bedöma världssituationen för flytande naturgas och se efter var det fanns brister, för att lägga fram förslag till en handlingsplan för flytande naturgas.

Inledning: En strategi för fullständigt genomförande av Lissabonfördraget

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens lägesrapport ”Towards a new Energy Strategy for Europe 2011–2020” såsom ett första steg mot en helhetsbetonad energipolitik för EU inom ramen för strategin Europa 2020.
2. Europaparlamentet anser att varje framtida strategi bör sträva efter att uppfylla Lissabonfördragets mål om en inre marknad för energi, försörjningstrygghet, energieffektivitet och energisparande samt utveckling av nya och förnybara energikällor och främjande av energinät. Dessutom bör den bidra till överkomliga energipriser till nytta för alla konsumenter, en utökad roll för förnybara energikällor inom ramen för en hållbar energiproduktion, utveckling av sammanlänkade, integrerade, samkörbara och smarta energinät, minska beroendet av energiimporter och öka den inhemska energiproduktionen, samtidigt som konkurrenskraft och tillväxt inom industrin bevaras och utsläppen av

växthusgaser minskas.

3. Europaparlamentet betonar att den föreslagna strategin bör genomföras, framför allt i en anda av solidaritet och ansvar, och med utgångspunkt i att ingen medlemsstat kan lämnas utanför eller isoleras och där alla medlemsstater vidtar åtgärder för att trygga unionens ömsesidiga säkerhet. Parlamentet framhåller betydelsen av att det tagits med ett särskilt kapitel om energi i fördraget (artikel 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt), så att man tillhandahåller en fast rättslig grund för unionens åtgärder, utgående från gemenskapsmetoden.
4. Europaparlamentet framhåller att unionen behöver en långsiktig vision om en effektiv och hållbar energipolitik till 2050, som ska vägledas av unionens långsiktiga minskningsmål och kompletteras av exakta och omfattande åtgärdsplaner på kort och medellång sikt som ska bidra till dess arbete för att uppnå dessa mål.
5. Europaparlamentet kräver att planer ska utarbetas för en europeisk energigemenskap med ett intensivt samarbete kring energinät och europeiskt stöd till ny energiteknik. Parlamentet anser att den europeiska energigemenskapen, utan att det inledningsvis krävs att Lissabonfördraget ändras, bör råda bot på den fragmenterade europeiska energipolitiken och ge unionen möjlighet att kraftfullt föra fram ett enhetligt budskap i sina internationella energiförbindelser.

Trygga energimarknadens funktion

6. Europaparlamentet framhåller att den inre marknaden för energi i Europa ofrånkomligen måste slutföras för att målen för EU:s politik ska kunna uppnås. Parlamentet anser att detta bör bygga på en klar lagstiftningsram där det rigoröst tillses att lagstiftningen efterlevs och där kommissionen vid behov är mer redo att inleda överträdelseförfaranden mot fler medlemsstater.
7. Europaparlamentet betonar eftertryckligen att EU:s nuvarande energilagstiftning måste genomföras i praktiken och EU:s energimål nås. Parlamentet betonar att reglerna i det tredje energipaketet samt energieffektivitetspaketet snabbt och korrekt måste genomföras i unionens alla medlemsstater.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att de nuvarande direktiven om den inre marknaden fullständigt och korrekt genomförs och införlivas av alla medlemsstater och uppmanar kommissionen att, för den händelse att medlemsstaterna inte skulle vidta några åtgärder, såsom en sistahandsutväg överväga att lägga fram de viktigaste punkterna i de nuvarande direktiven om den inre marknaden på nytt i form av förordningar, så att de direkt och fullt ut tillämpas på hela den inre marknaden.
9. Europaparlamentet framhåller behovet av att trygga den europeiska elförsörjningen, framför allt genom att man utvecklar en industripolitik som stöder långsiktiga investeringar i elproduktion i EU.
10. Europaparlamentet anser att tillsynsmyndigheterna för energimarknaderna bör stärkas, liksom också samarbetet mellan de nationella tillsynsmyndigheterna, konkurrensmyndigheterna och kommissionen, framför allt vad gäller tillsynen över detalj-

och partimarknaderna. Kommissionen uppmanas att i detta sammanhang göra allt för att se till att byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter och det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen (Entso) kan utföra sina uppgifter effektivt. Parlamentet konstaterar att man kan bli tvungen att ändra arbetsfältet för byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter och Entso om det skulle visa sig att de inte har tillräckliga befogenheter för att skapa en integrerad europeisk energimarknad. Parlamentet uppmanar kommissionen och byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter att lägga fram förslag om hur de berörda parternas medverkan kan stärkas.

11. Europaparlamentet påpekar att man måste öka insynen i partimarknaden för energi och förbättra dess funktionssätt till nytta för konsumenterna, framför allt när det gäller finansprodukter som det handlas med på energimarknaden och inrättandet av effektiva intradagsmarknader överallt i Europa. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens tillkännagivande om att den avser att lägga fram ett förslag om insyn och integritet för energimarknader som är föremål för handel och efterlyser att det utarbetas en mer konsekvent lagstiftningsram i detta avseende.
12. Europaparlamentet anser att konsumenterna kan dra nytta av ökad konkurrens på energimarknaden. Parlamentet framhåller att konkurrens måste främjas genom att transportvägarna, energikällorna och marknadsaktörerna på de europeiska marknaderna diversifieras och att det är viktigt att uppmuntra att nya affärsmodeller utvecklas.
13. Europaparlamentet erinrar sig kommissionens branschundersökning från 2005 och vill att det görs en ny branschundersökning av energisektorn 2013.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ordna ett årligt toppmöte med företrädare för de utskott i de nationella parlamenten som ansvarar för energipolitik, ledamöter i Europaparlamentet och berörda parter inom energipolitik, energilagstiftning och andra hithörande frågor, för att garantera bättre ömsesidig förståelse. Parlamentet ställer sig också bakom att Europeiska rådet håller ett extra möte om hithörande energipolitiska frågor, där Europaparlamentets betänkanden om energistrategin 2011–2010 och handlingsplanen om energieffektivitet bör tas upp.

Stöd till moderna integrerade nät

15. Europaparlamentet understryker med skärpa att alla dröjsmål med utvecklingen av ett modernt, smart och EU-omfattande el- och gasnät undergräver EU:s föresats att till 2020 uppnå sina mål för energi och klimat på 20-20-20 och att uppfylla EU:s mål för 2050, vilka stats- och regeringscheferna enats om, och genom vilka EU:s energiförsörjningstrygghet ska förbättras. Parlamentet välkomnar därför att energistrategin har lagt tyngdpunkten på smart och modern infrastruktur som ska utveckla moderna EU-omfattande integrerade nät.
16. Europaparlamentet framhåller att endast ett Europaomfattande energinät som inte tar hänsyn till medlemsstaternas gränser kommer att göra det möjligt att fullborda den inre marknaden för energi. Parlamentet menar att de lagstiftningsmekanismer och finansiella mekanismer som fastställts i fördraget och i sekundärlagstiftning omedelbart måste

utvecklas och genomförs fullt ut så att man utan dröjsmål åtgärdar eventuell underlåtenhet att agera i fråga om luckor eller brister i tillhandahållandet av transeuropeiska energinätsanslutningar. Parlamentet påpekar att om man ser till att all energi som produceras i Europa används på ett optimalt sätt kommer importbehovet att minska.

17. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att i rätt tid och till fullo tillhandahålla kommissionen information av det slag som krävs i rådets förordning (EU, Euratom) nr 617/2010 om anmälan till kommissionen av projekt för investeringar i energiinfrastruktur, så att en översikt kan utarbetas över eventuella luckor i efterfrågan och försörjning samt investeringshinder, i avvaktan på att domstolen i en dom uttalat sig om lagenligheten i den förordningen, som, enligt artikel 194 i fördraget, skulle ha antagits enligt medbeslutandeförfarandet.
18. Europaparlamentet anser att kommissionens kommande utkast till ett nät för vindkraft till havs i Nordsjön, tillsammans med andra regionala initiativ som Medelhavsringen och projektet för sammanlänkning i Baltikum, bör bli en av byggstenarna i utvecklingen av ett framtida europeiskt supernät. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att avsätta de medel som behövs för att utveckla det.
19. Europaparlamentet betonar att den tioåriga nätutvecklingsplanen (på att integrera EU:s el- och gasnät) bör anpassas närmare till målen för 2020 och sedan genomföras som en metodisk och teknisk grund för ny lagstiftning på området för energiinfrastruktur. Parlamentet noterar den roll som byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter har för att övervaka denna plans genomförande. Parlamentet framhåller att energiöarna snabbt måste integreras i de europeiska energinäten, inbegripet genom att åstadkomma bättre sammanlänknings mellan gasnäten och terminaler för flytande naturgas, något som bör bryta marknadsisoleringen i vissa medlemsstater och öka försörjningstryggheten i de EU-länder som för närvarande är mycket beroende av ett fåtal länder utanför EU.
20. Europaparlamentet understryker behovet av ett mer omfattande informationsutbyte från aktörernas sida beträffande den infrastrukturella nätförvaltningen för att förhindra att marknaden snedvrids på grund av obalans i informationen.
21. Europaparlamentet upprepar att marknaden behöver en lagstiftningsram om den ska ha motivation att investera i forskning om och utveckling av ny energiteknik. Parlamentet framhåller i detta sammanhang det fortsatta behovet av ett gemensamt EU-patent.
22. Europaparlamentet påpekar vidare att distributionsnäten skyndsamt måste utvecklas och moderniseras för att de ökande mängderna av distribuerad produktion ska kunna integreras.
23. Europaparlamentet anser att det nuvarande programmet för transeuropeiska energinät (TEN-E) varit föga effektivt, inte gett några större bidrag till sammanlänknings mellan medlemsstaterna och måste anpassas efter de mål som uppställts i klimat- och energipaketet och det tredje paketet för den inre marknaden. Parlamentet anser också att man i förslaget till infrastrukturpaket och om ersättning av TEN-E därför bör
 - a) utvärdera problemet med tillstånd för energiinfrastruktur och ta de olika

tillvägagångssätten som riktmärken för att få bort onödig byråkrati och därmed förkorta godkännandeförfarandena och bemöta allmänhetens farhågor,

- b) definiera och stödja prioriterade projekt och fastställa kriterier för att kartlägga vilka investeringar som är viktigast för utvecklingen av den inre marknaden för energi, varvid dessa kriterier ska beakta projektens bidrag till försörjningstryggheten, behovet att stärka konkurrenskraften och uppnå de långsiktiga målen för hållbar energi och förbättra den sociala och territoriella sammanhållningen,
- c) ge medlemsstaterna klara kriterier och riktlinjer om offentligt stöd och EU-stöd till energiinfrastrukturen,
- d) utvidga det ekonomiska stödet, också från Europeiska investeringsbanken och andra finansiella mellanhänder, så att det också omfattar projektens genomförandefas, för att ta itu med brister på marknaden,
- e) skapa en gränsöverskridande modell för kostnadsdelning, framför allt för den samordnade utvecklingen av infrastruktur och förnybar energi, som får sin inspiration av existerande modeller som lyckats.
- f) utvärdera om öppning för anbudsförfaranden av infrastrukturprojekt av vikt för EU skulle kunna påskynda investeringar i infrastruktur.

Finansieringen av energipolitiken

- 24. Europaparlamentet anser att den nya fleråriga budgetramen bör återspegla EU:s politiska prioriteringar i den form de kom till uttryck i Europa 2020-strategin, med beaktande av resultaten från och prioriteringarna i den andra strategiska energiöversikten, som går ut på att en avsevärt större del av budgeten bör anslås till energipolitiken, bland annat till modern och smart energiinfrastruktur, energieffektivitet, projekt för förnybar energi samt forskning, utveckling och spridning av ny energiteknik.
- 25. Europaparlamentet anser att ett modernt EU-omfattande elnät är en nyckelfaktor för att uppnå målen om en 20-procentig utökning av förnybara energikällor. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att utveckla ett lämpligt incitamentsystem för investeringar i kraftverk i särskilda regioner så att optimala ekonomiska effekter uppnås och ineffektiva nätinvesteringar undviks. Parlamentet påpekar i detta sammanhang att en övergripande strategi måste beakta hela energisystemet, från producenter till konsumenter.
- 26. Europaparlamentet ber kommissionen lägga fram förslag till en strategi för ökad effektivitet på värmemarknaden för att stödja effektiv lokal infrastruktur såsom fjärrvärme och fjärrkyla, som främjar utveckling av integrerade lösningar för värme, kyla och el, utgående från kraftvärmeproduktion och effektiv användning av förnybar energi.
- 27. Europaparlamentet anser att innovativa finansiella instrument (exempelvis arrangemang för riskdelning och system för lån från offentligägda banker) skulle kunna bli en viktig form för stöd till investeringar i energiinfrastruktur, energieffektivitet, projekt för förnybar energi samt forskning och utveckling av ny energiteknik i syfte att stödja övergången till en hållbar ekonomi. Kommissionen uppmanas därför att allt oftare komplettera eller

ersätta traditionella anslag med sådana arrangemang och att uppmuntra medlemsstaterna att använda sådana innovativa finansiella instrument. Parlamentet uppmärksammar här de positiva erfarenheter som vunnits med andra liknande instrument. Parlamentet ställer sig helhjärtat bakom förslaget att lånen ska garanteras ur EU:s budget för att privata och offentliga investeringar ska uppmuntras.

28. Europaparlamentet anser, såsom kommissionen framhållit i EU 2020-strategin, att EU bör lägga om beskattningen till att belasta miljöskadliga verksamhetsformer. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över energiskattedirektivet utgående från detta.
29. Europaparlamentet anser det väsentligt att anslagen till investeringar i energi i framtiden koncentreras på de projekt som skapar ett så stort antal arbetstillfällen som möjligt.
30. Europaparlamentet framhåller att vissa medlemsstater kan behöva ytterligare stöd från unionen till större infrastrukturinvesteringar om marknaderna själva inte kan tillhandahålla det, bland annat till elnät och distributionsnät, särskilt för att trygga energiförsörjningen och uppnå klimat- och miljömål.
31. Europaparlamentet betonar att en integrerad marknad förutsätter att nuvarande fungerande nät används bättre, utgående från en harmonisering av marknadsvillkoren på gränsöverskridande basis och utveckling av gemensamma europeiska system för hantering av sammanlänknings.
32. Europaparlamentet anser att EU, för att vi ska kunna undvika kännbara negativa samhällsekonomiska inverknings i de regioner där kolbrytning fortfarande har en grundläggande betydelse för sysselsättningen, också i fortsättningen, fram till 2021, måste låta medlemsstaterna subventionera stenkolsbrytningen. Alla begränsningar i detta hänseende, oavsett av vilket slag, särskilt från och med 2014, kommer ofrånkomligen att leda till fattigdom, arbetslöshet och andra negativa konsekvenser för samhället.
33. Europaparlamentet konstaterar att det är byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter som har ansvaret för att den nationella programplaneringen av elnätsutvecklingen ska motsvara vad som föreskrivs i den tioåriga nätutvecklingsplanen.
34. Europaparlamentet betonar att många av de nyare medlemsstaterna är särskilt känsliga för störningar i energiförsörjningen utifrån och behöver särskilt stöd från unionen för att garantera stabilitet i energiförsörjningen.
35. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av en arbetsgrupp inom kommissionen för smarta nät och rekommenderar att denna i sitt arbete tar hänsyn till synpunkterna från alla berörda parter. Kommissionen uppmanas att regelbundet lägga fram lägesrapporter till parlamentet om hur arbetet i arbetsgruppen fortskrider. Parlamentet framhåller att kommissionen, utgående från slutsatserna från arbetsgruppen för smarta nät, bör se till att EU får en lagstiftningsram som är till nytta för utvecklingen av smarta nät, med EU-omfattande gemensamma standarder för utvecklingen av dem, så att de driftsansvariga får lämpliga incitament till investeringar i effektiv drift för att på så sätt bidra till övergången till en hållbar ekonomi. Parlamentet stöder också pilotprojekt för innovativ teknik för kommunikation, automatisering och kontroll av näten. Parlamentet påminner om bestämmelserna om smarta mätare i direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG.

36. Europaparlamentet stöder pilotprojekt för ibruktagandet av smarta mätare – exempelvis utgående från SET-planens initiativ om ”smarta städer” – under förutsättning att konsumenterna och användarna med låga inkomster skyddas och skydd av privatlivet garanteras.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att före utgången av 2011 lägga fram en analys av framtiden för den globala marknaden och EU:s marknad för gas, med en bedömning av redan planerade gasinfrastrukturprojekts inverkan (exempelvis de projekt som utvecklats inom den södra korridoren), samt inverkan av nya terminaler för flytande naturgas, skiffergasens inverkan på Förenade staternas gasmarknad (särskilt i fråga om behoven av att importera flytande naturgas), tillsammans med utredning av hur en eventuell utveckling av skiffergas i EU kommer att påverka den framtida försörjningstryggheten med gas samt framtidens gaspriser. Parlamentet anser att analysen bör återge, och utgå från, hur långt man har kommit med utbyggnaden av infrastrukturen och EU:s koldioxidmål för 2020. Parlamentet betonar att alla berörda parter bör höras.

Ett bättre tillvaratagande av EU:s potential för energieffektivitet och förnybar energi

38. Europaparlamentet framhåller att energieffektivitet och energisparande bör högprioriteras inom varje framtida strategi, eftersom de är ett kostnadseffektivt sätt att minska EU:s energiberedning, bekämpa klimatförändringarna, bidra till sysselsättningskapande och ekonomisk konkurrenskraft samt motverka de stigande energiavgifterna och -räkningarna, och således minska energifattigdomen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att sätta energieffektivitet högst upp på EU:s dagordning och att påskynda genomförandet av gällande lagstiftning samt kommissionen att i rätt tid anta en ambitiös handlingsplan för energieffektivitet. Parlamentet anser därför att den bör genomföras på ett sätt som tar hänsyn till de insatser som redan gjorts i vissa medlemsstater.
39. Europaparlamentet välkomnar översynen av handlingsplanen för energieffektivitet och uppmanar kommissionen att beakta parlamentets åsikt.
40. Europaparlamentet påpekar att IKT kan och bör spela en viktig roll för främjandet av en ansvarsfull energiförbrukning i hushåll, transporter, energiproduktion och tillverkning. Parlamentet anser att smarta mätare, effektiv belysning, datormoln och distribuerad mjukvara kan ändra mönstren för energianvändning.
41. Europaparlamentet anser att energieffektivitet och energibesparing också bör omfatta en betoning av hela kedjan av leverans och efterfrågan på energi, inbegripet omvandling, överföring, distribution och leverans av energi, vid sidan om energiförbrukningen i industrin, i hushållen och vid transporter.
42. Europaparlamentet uttalar sitt stöd för utvecklingen av en väl fungerande marknad för energitjänster och för införandet ytterligare marknadsmekanismer som syftar till att förbättra energieffektiviteten för att därmed stimulera konkurrenskraften i EU:s ekonomi.
43. Europaparlamentet anser dessutom att energiprestandan hos energikrävande produkter bör ges mer uppmärksamhet. Kommissionen uppmanas att genomföra direktivet om ekodesign till fullo, exempelvis genom att införa flera produkter, och att tillämpa en

dynamisk modell för upprättande av standarder för att garantera att ambitiösa mål upprättas och regelbundet uppdateras.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en utvärdering om genomförandet av den gällande lagstiftningen. Om utvärderingen visar att den allmänna strategin för energieffektivitet genomförts på ett otillfredsställande sätt och att EU därför inte kommer att nå sitt mål för energieffektivitet till 2020, anser parlamentet att det i handlingsplanen för energieffektivitet bör ingå ett löfte från kommissionen om att föreslå ytterligare EU-åtgärder för medlemsstaterna, exempelvis enskilda mål för energieffektivitet som motsvarar minst tjugoprocentiga energibesparingar på EU-nivå i överensstämmelse med huvudmålen för EU för 2020, och som tar hänsyn till medlemsstaternas relativa utgångslägen och nationella förhållanden samt varje medlemsstats förhandsgodkännande av den nationella handlingsplanen för energieffektivisering. Parlamentet anser att dessa ytterligare åtgärder bör visas vara nödvändiga, rättvisa och mätbara och ha en verksam och direkt effekt på genomförandet av de nationella planerna för energieffektivitet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att komma överens om gemensamma metoder för att mäta de nationella målen för energieffektivitet och övervaka framstegen med att nå dessa mål.
45. Europaparlamentet stöder flernivåstyrning och en decentraliserad strategi när det gäller energipolitik och energieffektivitet, inbegripet borgmästarförsamlingen och ytterligare utveckling av initiativet smarta städer. Parlamentet understryker att det behövs tillförlitlig finansiering, inbegripet till gräsrotsinitiativ och till städers och regioners engagemang. Genom att anpassa den framtida sammanhållningspolitiken och användningen av dess resurser till Europa 2020-strategin kan man åstadkomma en viktig genomförandemekanism för smart och hållbar tillväxt i medlemsstaterna och regionerna.
46. Europaparlamentet anser att Europa halkar efter sina internationella partners när det gäller att utveckla bioenergens fulla potential. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att utarbeta en sektorsövergripande biomassastrategi som etablerar en hållbar marknad för biomassa från jordbruk, jordbruksavfall och skogsbruk, samtidigt som man förhindrar ökade utsläpp och förlust av biologisk mångfald. Parlamentet konstaterar att hållbar andra generationens teknik nu finns tillgänglig. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå referensramar och ställer sig bakom ytterligare stöd till utveckling av hållbara andra generationens biobränslen i Europa.
47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att gå igenom de respektive nationella handlingsplaner för förnybar energi som medlemsstaterna lagt fram. Kommissionen ombes att vid behov vidta åtgärder för att hjälpa vissa medlemsstater att förbättra sina planer samt att fullt ut använda alla sina befogenheter för att se till att medlemsstaterna lever upp till sina rättsliga skyldigheter att uppfylla de nationella målen. Parlamentet uppmärksammar samarbetsmekanismerna i direktivet som ska hjälpa medlemsstaterna att uppfylla sina mål. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att skapa en plattform för samarbete mellan behöriga nationella organ i syfte att underlätta informationsutbyte och fastställande av bästa metoder för förnybar energi.
48. Europaparlamentet erkänner betydelsen av pumpkraftverk som en effektiv, pålitlig och miljövänlig energikälla för stöd- och balanstjänster.

49. Europaparlamentet anser att man för att garantera en effektiv utveckling av förnybar energi bör tillämpa flexibilitetsmekanismerna i direktivet om förnybara energikällor och harmonisera villkoren för nätanslutning i syfte att garantera enhetliga, gynnsamma villkor för förnybar energi (t.ex. betalning av utgifter för nätanslutning via nätavgiften). Parlamentet anser att man på medellång sikt skulle kunna skapa regionala marknader för förnybar energi.
50. Europaparlamentet kräver att användningen av förnybar energi inom EU ska göras effektivare genom att man på lång sikt strävar efter ett EU-omfattande system för incitament till förnybar energi så att specifika former av förnybar energi kan tas i bruk i just de delar av EU där de är som mest kostnadseffektiva, vilket sänker kostnaderna för att marknadsföra dem och garanterar en effektiv stödtilldelning. På lång sikt anser Europaparlamentet att förnybar energi bör ingå i en väl fungerande och integrerad inre marknad för energi.
51. Europaparlamentet anser att en vision på medellång sikt bör utvecklas som tar hänsyn till den viktiga frågan om fullständig integration av förnybara energikällor. Parlamentet understryker här att all harmonisering måste vara väl förberedd för att inte störa befintliga nationella marknader. En förutsättning för ett harmoniserat stödsystem är en väl fungerande inre energimarknad utan snedvridningar och med helt lika villkor. Parlamentet anser att all framtida politik bör bygga på de stödmekanismer som har visat sig effektiva när det gäller att uppfylla målen och som samtidigt har garanterat bred geografisk och teknisk spridning samt tryggt förtroendet bland investerarna.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, med tanke på de begränsningar som energi- och klimatpaketet medför vad gäller byggande av kolkraftverk, att utarbeta lagstiftning som möjliggör byggande av sådana kraftverk där den nominella effekten överstiger 50 procent.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införliva finansiella instrument och skatteinstrument för energieffektivitet (i första hand när det gäller förbättringar av byggnader) i sina nationella handlingsplaner för energieffektivitet och prioritera energieffektivitet och energinfrastrukturer i den framtida fleråriga budgetramen. Parlamentet anser att förnuftig användning av ekonomiska medel – exempelvis i form av banker för grön infrastruktur för att frigöra privat kapital och lätt och riktad tillgång till EU-stöd – är avgörande för att öka EU-finansieringens hävstångsverkan för ökad energieffektivitet.

Att trygga energiförsörjningen

54. Europaparlamentet anser att kommissionen, i samverkan med den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, bör se till att unionen för sin talan i externa energifrågor enhälligt. Parlamentet anser också att EU bör använda sina nya befogenheter för att aktivt identifiera utrymmet för samarbete och stärka samarbetet med tredjeländer för att begränsa klimatförändringarna och inom miljöskyddsområdet.
55. Europaparlamentet anser att EU måste se till att föra en energipolitik med en stark och sammanhållen internationell dimension och att energisynpunkter integreras i

utrikespolitiken och dess åtgärder. Parlamentet anser att unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik bör ge kraftfullt diplomatiskt stöd till EU:s energipolitik, i syfte att bättre trygga energiförsörjningen.

56. Europaparlamentet menar att man på kort och medellång sikt bör prioritera utveckling av strategisk energiinfrastruktur och även utökade kontakter med viktiga leverantörer och transitländer. Parlamentet anser emellertid att den effektivaste och hållbaraste långsiktiga lösningen går att uppnå genom genomförande av åtgärder för energieffektivitet och energibesparande samt användning av inhemska hållbara energikällor.
57. Europaparlamentet anser att alla externa rörledningar och andra energinät som från omvärlden kommer in på Europeiska unionens territorium bör styras av mellanstatliga avtal som medger insyn och omfattas av reglerna för den inre marknaden, bland dem också reglerna för tredje parts tillträde, destinationsklausuler, övervakning av tilldelning och hantering av överbelastning samt reglerna för avtalens längd och så kallade take-or-pay-klausuler. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att nuvarande och framtida rörledningar och handelsavtal respekterar unionslagstiftningen i energifrågor, samt vid behov vidta åtgärder.
58. Europaparlamentet anser att EU bör hålla fast vid lagens bokstav och kräva att den efterlevs i en anda av energisolidaritet och aktning för principerna om konkurrens och en gemensam marknad, och inte ge efter för några enskilda europeiska länders särintressen, framför allt inte intressena hos dem som exporterar gas till den europeiska marknaden.
59. Europaparlamentet vill att medlemskapet i fördraget om energigemenskapen ska utsträckas till att omfatta fler av EU:s grannländer, särskilt länderna i det östliga partnerskapet. Parlamentet betonar att kommissionen bör se till och driva igenom att EU:s medlemsstater strikt och i rätt tid genomför EU:s energilagstiftning, framför allt genom att göra tillgången till EU:s medel beroende av efterlevnaden av de fördragsenliga skyldigheterna.
60. Europaparlamentet anser att det energikapitel om politiskt och tekniskt samarbete som ingår i alla avtal med grannstaterna bör förstärkas, framför allt genom en förstärkning av energieffektivitetsprogrammen och reglerna för den inre marknaden. Parlamentet anser att rådet ska ge kommissionen mandat att inleda förhandlingar om att omvandla nuvarande samförståndsavtal om energifrågor till juridiskt bindande texter. Parlamentet uppmärksammar att respekten för mänskliga rättigheter och en social dimension bör ingå i dialogerna om energi.
61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genom handelsavtal påskynda processen för att anta EU-kompatibla säkerhets- och energieffektivitetsbestämmelser för produktion, distribution, transitering, lagring och bearbetning eller förädling av energi som importeras och exporteras och att på WTO-nivå föreslå globala standarder för att stödja en öppen och rättvis handel i säkra och förnybara energikällor och ny innovativ energiteknik.
62. Europaparlamentet välkomnar att Ryssland åter börjat delta i energistadgekonferensens sammanträden. Kommissionen uppmanas att arbeta för att fördraget utvidgas till att omfatta flera länder, samt att, vid energistadgekonferensen, arbeta för en förhandlingslösning så att Ryssland oinskränkt accepterar principerna i energistadgan och

dess protokoll. Parlamentet framhåller dock att alla avtal bör vara helt i överensstämmelse med EU:s regler för den inre energimarknaden. Parlamentet påpekar att energin bör spela en nyckelroll inom det avtal som ska efterträda avtalet om partnerskap och samarbete med Ryssland och att detta nya avtal bör tjäna som vägledning och grund för konsekvens och enhetlighet i enskilda medlemsstaternas förbindelser med Ryssland.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i nära samarbete med Nato se till att det råder konsekvens mellan unionens och Nato:s strategier om energisäkerhet.
64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att förordningen om en tryggad gasförsörjning tillämpas utan inskränkningar efter sitt ikraftträdande.
65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och de berörda medlemsstaterna att fortsätta genomföra EU:s södra gaskorridor, och särskilt projektet Nabucco, som avsevärt skulle kunna bidra till att trygga Europeiska unionens gasförsörjning. Parlamentet uppmanar kommissionen att rapportera till parlamentet och Europeiska rådet om vilka åtgärder som vidtas i detta avseende.
66. Europaparlamentet efterlyser en särskild energidialog med länderna kring Kaspiska havet och välkomnar den gemensamma uppköpsmekanismen för gas från området kring Kaspiska havet (Caspian Development Corporation). Parlamentet stödjer i detta sammanhang dialogen om EU:s strategi för Svartahavsregionen och framhåller betydelsen av alla energifrågor i dialogen mellan EU och länderna i denna region.
67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja Desertec och Transgreen som ett led i initiativen för solkraftsplanen för Medelhavsområdet, i syfte att öka försörjningstryggheten och främja utvecklingen av de länder som berörs av stöd till solkraftverk och annan hållbar förnybar energiteknik i Nordafrika samt deras anslutning till det europeiska nätet, om detta visar sig vara ekonomiskt lönsamt och inte äventyrar EU:s utsläppshandelssystem. Parlamentet anser att de samarbetsinstrument som det fastställts i direktivet om förnybara importörer från tredjeländer bör utnyttjas till fullo.
68. Europaparlamentet påminner om att det är upp till medlemsstaterna själva att besluta om deras specifika energimix. Syftet ska vara att minska kolutsläppen och beroendet av bränslen som är känsliga för prispörändringar. Parlamentet uppmärksammar att medlemsstaterna och kommissionen bör se till att de allra strängaste säkerhetsstandarderna tillämpas på nya och befintliga kärnkraftverk, såväl inom som utanför unionen.
69. Europaparlamentet anser att forskningen om kärnfusion som en energikälla för framtiden bör fortsätta, i överensstämmelse med budgetprinciperna.
70. Europaparlamentet anser, med avseende på de medlemsstater som valt att kärnkraft ska ingå i deras energimix, att fastställande av EU-minimistandarder för tillstånd till och certifiering av konstruktionen hos nya kärnkraftverk skulle vara ändamålsenligt för att garantera högsta möjliga tekniska säkerhetsnivå. Parlamentet anser att bästa tillgängliga teknik alltid bör användas vid konstruktion av nya kraftverk. Parlamentet efterlyser också ytterligare EU-åtgärder för att uppmuntra till införande av standarder för hållbar hantering av radioaktivt avfall.

71. Europaparlamentet uppmuntrar och stöder anläggandet av terminaler och sammanlänkningslinjer för flytande naturgas, framför allt i de länder som är mest utsatta för avbrott i försörjningen, efter en föregående kostnads-nyttanalyt och på villkor att det inte uppstår någon marknadsnedvridning eller diskriminering. Parlamentet framhåller vikten av att ytterligare bygga ut den europeiska flottan för transport av flytande naturgas för att på så vis främja energisäkerheten i EU. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens förslag att förbättra samarbetet i energifrågor med Gulfstaterna och länderna i Mellanöstern.
72. Europaparlamentet anser att vissa landsbygdsområden i Europa har särskilda behov när det gäller energiförsörjning och uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att beakta dessa behov, t.ex. genom att avlägsna hinder, bland annat skattehinder, mot lokal energiproduktion, exempelvis med hjälp av mikrokraftvärmepannor.
73. Europaparlamentet anser att strategin med minskad kolanvändning i EU-länderna inte får leda till att gasimportörernas monopol stärks. Begränsningen av kolanvändningen inom energiindustrin bör styras av en effektiv diversifiering av gasleveranserna i medlemsstaterna, så att inte råvarumonopolen stärks.

Att främja forskning, utveckling och innovation på energins område

74. Europaparlamentet efterlyser noggrann övervakning och noggrant genomförande av den europeiska strategiska planen för energiteknik (SET-planen) och vill få en kartläggning av hindren för en mobilisering av offentliga och privata investeringar. Parlamentet välkomnar de nyligen gjorda framstegen när det gäller att inleda de fyra första europeiska näringslivsinitiativen och de gemensamma forskningsinitiativen. Parlamentet kräver att de andra initiativen inleds så snart som möjligt, och uppmanar rådet att frigöra de medel som behövs. Kommissionen uppmanas att ge aktörerna överskådlig information om finansieringsalternativen för SET-planinitiativen.
75. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts i och med inrättandet av gemensamma teknikinitiativ. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram nya, kompletterande europeiska näringslivsinitiativ som en del av SET-planen för att utnyttja den stora potential som andra tekniker för förnybar energi har, främst geotermisk energi och solvärme, vattenkraft och havsenergi och att också ta med den befintliga plattformen för uppvärmning och kylning med hjälp av förnybara energikällor. Parlamentet betonar att resurser måste göras tillgängliga från EU:s budget för att finansiera dessa initiativ.
76. Europaparlamentet stöder utvecklingen av kostnadseffektiv ny teknik för att prognostisera variationer i energiproduktion, efterfrågestyrning, överföring och lagring av el (inbegripet användning av väteceller och andra bränsleceller), vilket skulle möjliggöra en ökning av den totala efterfrågade baslasten och förbättra flexibiliteten i ett system med hög andel förnybara energikällor och elfordon.
77. Europaparlamentet betonar vikten av yrkesskickliga och kvalificerade arbetstagare inom gas- och elsektorn. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att tillsammans med de berörda arbetsmarknadsparterna diskutera yrkesutbildning och hur man ska stimulera den.
78. Europaparlamentet understryker att Europa bör ligga i framkant när det gäller utveckling

av energirelaterad Internetteknik och IKT-tillämpningar med låga koldioxidutsläpp. Parlamentet anser att ett ökat främjande av innovation alltid måste åtföljas av en minskad byråkrati för dem som söker stöd. Parlamentet uppmanar kommissionen att minska byråkratin genom att omstrukturera ramprogrammets förfaranden.

79. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja och stödja miljövänliga pilotprojekt i EU för exploatering av okonventionella inhemska energikällor. Parlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa medlemsstaterna med geologiska undersökningar för att fastställa omfånget av unionens tillbudsstående reserver av skiffergas och att analysera och bedöma hur genomförbar inhemska skiffergas är ur ekonomisk och miljömässig synvinkel. Parlamentet kräver att denna information ska ingå i varje framtida långsiktig strategi för unionen.
80. Europaparlamentet anser att vissa länder, som Kina, har satsat strategiskt på att utveckla en industri för inhemska förnybara energi avsedd för export och därför stöder lokala företag genom att underlätta tillgången till billigt kapital och infrastruktur för dem. Parlamentet uppmanar kommissionen att anta riktlinjer som skulle öka det europeiska investeringsklimatets konkurrenskraft och göra det attraktivare för industrin för förnybar energi.
81. Europaparlamentet anser att konventionell och okonventionell naturgas är en nödvändig energikälla som under en övergångsperiod, som leder fram till inrättandet av en hållbar ekonomi till 2050, möjliggör ett snabbt och kostnadseffektivt sätt att minska utsläppen. Medel till forskning och utveckling bör inriktas på att göra dessa typer av naturgas renare.
82. Europaparlamentet stöder ett fortsatt samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen för att vi ska få nödvändiga incitament till en hållbar marknad för biomassa, varvid det samtidigt bör tas hänsyn till relevanta frågor kring den biologiska mångfalden och livsmedelsproduktionen.
83. Europaparlamentet anser att forskning kring och utveckling av innovativ energiteknik, med särskild inriktning på teknik för ny, ren, förnybar och effektiv energiteknik, bör vara en central prioritering i det nya åttonde ramprogrammet för forskning och utveckling. Parlamentet uppmanar därför eftertryckligen medlemsstaterna att prioritera detta politikområde i nästa budget och fleråriga budgetram. Parlamentet understryker att fördelningsmetoderna bör återspegla olikheterna i medlemsstaternas förmåga på området för FoU.
84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att integrera hållbara transporter i energistrategin på ett sätt som fullt ut utnyttjar potentialen av samtliga olika tekniska lösningar, inbegripet genom lämpliga rättsliga ramar och en handlingsplan för att främja gröna fordon, stöd till teknisk forskning och utveckling, avskaffande av hinder för spridning av ny teknik (för drivmedel), antagande av gemensamma standarder (exempelvis för järnvägstransporter och elbilar), ambitiösa standarder för motorer för fossila bränslen, inrättande av ”gröna korridorer” för transporter genom Europa samt integration av transportsätten. Särskilt uppmärksamhet bör ägnas elbilar, i syfte att säkerställa att de kan köras och utan svårigheter laddas om inom hela Europa, och att ökad användning av dem kombineras med utveckling av ”smarta” elnät och lagringssystem, hög andel energiproduktion från förnybara källor samt användning av kraftvärme.

85. Europaparlamentet framhåller att energiforskningen bör bidra, inte bara till minskade växthusgasutsläpp och garanterad försörjningstrygghet utan också till ökad konkurrenskraft för Europas näringsliv. Parlamentet anser i detta hänseende att man, tillsammans med EU:s strategiska partner (såsom Kina, Japan, Indien, Ryssland och Förenta staterna), måste standardisera ny koldioxidsnål energiteknik, bland annat elfordon, för att europeiska innovationer oinskränkt ska kunna säljas på den internationella marknaden. Parlamentet uppmanar EU och EU:s internationella handelspartner att arbeta för att öppna upp handeln för hållbar teknik, med det långsiktiga målet att uppnå total tullfrihet för grön teknik, så att en effektiv och rättvis överföring av teknik kan garanteras.
86. Europaparlamentet anser att en bra metod för att minska energiförbrukningen vore att undersöka huruvida man kan använda sådana substitut för traditionella råvaror och byggmaterial som framställs med lägre energiintensitet.

Att ställa konsumenternas och invånarnas fördelar i centrum för EU:s energipolitik

87. Europaparlamentet understryker att smarta mätare är ett viktigt hjälpmedel för konsumenterna så att de på ett effektivt sätt kan mäta sina förbrukningstoppar och öka energieffektiviteten i sina hem. Parlamentet anser att smarta mätare och energiprojekt överlag ställer krav på medvetandehöjande kampanjer och utbildningsprogram om energieffektivitet så att allmänheten informeras om vilka fördelar de får med sig. Parlamentet understryker att det har en avgörande betydelse för om man ska lyckas med att införa smarta mätare att man upplyser samhället om nyttan med dem. Parlamentet framhåller det politiska målet som uppmanat till om att 50 procent av hushållen i Europa ska vara utrustade med smarta mätare senast 2015 och att medlemsstaterna måste garantera att minst 80 procent av konsumenterna ska ha utrustats med system för smarta mätare senast 2020¹.
88. Europaparlamentet anser att välinformerade kunder och medborgare kan påverka marknaden genom medvetna beslut. Parlamentet välkomnar därför initiativ som Europeiska kärnenergiforumet (Enef), där ett stort antal olika intressenter diskuterar frågor av gemensamt intresse.
89. Europaparlamentet anser att energirenoivering av byggnader samt material- och energiåtervinning av kommunalt och industriellt avfall skulle kunna ge avsevärda fördelar för konsumenterna.
90. Europaparlamentet stöder initiativ för att underlätta anpassningen av behovet av mänskliga resurser i samband med övergången till en koldioxidsnål energimix.
91. Europaparlamentet ber kommissionen att övervaka och till parlamentet rapportera om genomförandet av det tredje paketet för den inre marknaden med avseende på nationella åtgärder för att förhindra energifattigdom och erinrar medlemsstaterna om deras skyldigheter utifrån gällande lagstiftning.

¹ Initiativbetänkande av den 25 mars 2010 om en ny digital agenda för Europa: 2015.eu (2009/2225(INI)) och initiativbetänkandet av den 14 april 2010 om att utnyttja informations- och kommunikationsteknik för att underlätta övergången till en energieffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp (2009/2228(INI)).

92. Europaparlamentet vill att det tas fram en ram för högsta möjliga säkerhet inom alla energisektorer, bland annat genom samarbetsprogram mellan medlemsstater, så att man kan minska allmänhetens tveksamhet och bidra till en större allmän acceptans. Europaparlamentet efterlyser samtidigt ökad medvetenhet bland allmänheten om vikten av tillräcklig elförsörjning och behovet av ny elproduktion och infrastruktur för överföring av el. Europaparlamentet stöder kampanjer för att öka konsumenters medvetenhet om de energibesparingar som kan göras i det dagliga livet och om de mekanismer som finns, som t.ex. energirådgivningstjänster, för att åstadkomma en beteendeförändring.
93. Europaparlamentet konstaterar att den årliga andelen kunder som byter leverantör varierar mellan medlemsstaterna med siffror på mellan 0 och 20 procent. Parlamentet understryker att det är svårt att jämföra erbjudanden på marknaden och att bristen på information utgör ett hinder mot kundernas byte av leverantör och effektiv konkurrens i slutkundsledet. Parlamentet påminner om att det enligt det tredje energipaketet är de nationella tillsynsmyndigheternas ansvar att se till att direktivens konsumentskyddsåtgärder är verksamma och upprätthålls.
94. Europaparlamentet erinrar energiindustrin om att den enligt det tredje energipaketet är skyldig att införa klara och lättbegripliga energiräkningar. Parlamentet anser att mallräkningarna från Medborgarnas energiforum innehåller de minimistandarder som krävs för varje energiräkning och bör användas som mall för insynsvänliga energiräkningar överallt i unionen.
95. Europaparlamentet påminner om att den nya energipolitiken måste stödja det långsiktiga målet att minska EU:s växthusgasutsläpp.
96. Europaparlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att sammanställa analyser som syftar till långsiktig verksamhet, inbegripet avseende tillgång och efterfrågan, samt de verkliga riskerna och kostnaderna för försörjningsavbrott, jämförda med kostnaderna för lagringskapacitet och försörjningsspridning. Analyserna bör också omfatta strategier och utveckling av energipolitiken i EU på lång sikt, och inte minst analyser av hur EU kan undvika försörjningsavbrott.
97. Europaparlamentet anser inför Cancún-mötet att EU bör gå i täten för att försöka få till stånd ett omfattande, rättsligt bindande och ambitiöst avtal, visa att man är i stånd att ge ett enhetligt budskap och bekräfta sin ledande roll. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen och medlemsstaterna att tänka över sitt tidigare förslag att som en del av ett internationellt avtal om utsläppsminskingsmål för koldioxid göra det lättare och kostnadseffektivare att uppnå de långsiktiga målen.
98. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

MOTIVERING

Energisituationen i Europeiska unionen står inför många utmaningar. Europas kamp för en energiframtid är svår och motig. EU blir alltmer beroende av importerad utländsk energi. Vi har ett energisystem som ställer krav på stora investeringar i en situation där Europa fortfarande lider av följderna av en ekonomisk kris. Och vi har inte lyckats genomföra vår egen energilagstiftning.

Lissabonfördraget var den första ansats som gjordes för att finna ett svar på dessa problem. Med fördraget fick unionen en uppsättning klara mål: en fungerande gemensam inre marknad för energi, försörjningstrygghet, energieffektivitet och främjande av energinät och förnybar energi. Nu har unionen också fått en stark lagstiftningsram och en rättslig grund (artikel 194) för sitt energipolitiska agerande.

Med fördraget går unionen in i ett nytt skede. Nu är det dags att anpassa våra mål och strategier så att vi oinskränkt kan genomföra fördraget. Därför anser Europaparlamentets föredragande att det behövs strategisk vägledning och en ny energistrategi för att både målen i artikel 194 och våra mål i klimatpaketet 20-20-20 ska kunna nås. EU:s handlande kan på ett flertal punkter göras mera kraftfullt. Dels är det frågan om att göra bättre bruk av EU:s budgetresurser inom EU:s energi- och klimatpolitik. Dels är det frågan om att mer kostnadseffektivt stödja den fortsatta utvecklingen och moderniseringen av Europaomfattande energinät samt utvecklingen av koldioxidsnåla system. Det behövs ofrånkomligen flera samverkansvinster mellan den interna och den externa dimensionerna hos EU:s energipolitik. Parlamentets föredragande tror att det finns en klar politisk vilja till förmån för ökat energipolitiskt agerande på EU-nivå.

Föredraganden instämmer helt och fullt med kommissionen om att det överlag är dåligt ställt med genomförandet av den europeiska energilagstiftningen, till och med om man jämför med tidigare lagstiftning på området, såsom det andra paketet för den inre energimarknaden, vilket antogs 2003. Och kommissionen gör absolut rätt i att starkt betona den genomförandepolitik som det funnits en överenskommelse om sedan 2007. Det är också på sin plats med en varning om att det visserligen behövs ytterligare åtgärder men att de varken kommer att bli trovärdiga eller verkningfulla om inte dagens lagstiftning och program genomförs fullt ut.

Strategiska mål: De tre övergripande energimålen som EU har i dag bör finnas kvar i de nya åtgärderna på energins område.

1. Det första målet består i en övergång till ett koldioxidsnålt energisystem (vilket var temat för kommissionens första strategiska energiöversyn och klimatpaket).
2. Det andra målet består i en tryggad energiförsörjning för alla (tyngdpunkten i kommissionens andra strategiska energiöversyn 2008), i takt med att vi går över till ett koldioxidsnålt energisystem och en koldioxidsnål ekonomi.
3. Och det tredje målet består i att se till att de två första målen också stärker EU:s konkurrenskraft och tillhandahåller alla konsumenter energi till överkomliga priser.

Det första målet kan utformas såsom utsläppsminskningmål, vilket också skett, med delmål för vilken andel den förnybara energin och biodrivmedlen ska ha i den totala

energisammansättningen. Men det är svårt och inte heller önskvärt att uttala sig lika exakt om de andra inslagen i energisammansättningen (olja, kol, gas, kärnkraft). Det är svårt, eftersom världsmarknadspriserna på dessa energikällor varierar och användningen av dem kommer att växla därefter. Och det är inte önskvärt, eftersom andelen för fossila bränslen bör avgöras utifrån andelen för förnybar energi. Den varken bör eller kan slås fast på förhand. Det är rimligt att fastställa ett mål för andelen förnybar energi (oavsett vad slags förnybar energi det handlar om) i den totala energisammansättningen, för att det ökande importberoendet av fossila bränslen ska kunna uppvägas och utsläppsminskningarna i fråga om koldioxid ska kunna nås. På det hela taget måste dock frågan om energisammansättningen överlåtas till marknadsaktörerna och företagen, som kommer att få göra egna beräkningar, utgående från en klar politik och klara incitament och sanktioner, som fastställts av EU.

På längre sikt kommer det första målet, nämligen att uppnå en koldioxidsnål energi, att tjäna det andra målet som handlar om energisäkerhet genom att det minskar Europas behov av importerad olja och gas. Samtidigt måste man också uppmärksamma EU:s konkurrenskraft, liksom frågan om att energin måste vara överkomligt prissatt för EU:s näringsliv och privata konsumenter.

EU:s budgetmedel: En stor försummelse i EU:s nuvarande energipolitik är att inga EU-medel anvisats till ett område som, trots recessionen, fortfarande hör till dem som prioriteras högst av Europas regeringar och medborgare. Kommissionen framhåller att EU:s energisystem behöver flera miljarder euro i form av investeringar i energinät, kapacitet för produktion och transport samt ren teknik och påpekar att detta måste vara ett nyckeltema för den framtida energistrategin.

Föredraganden anser att Europa nu måste vilja uppbåda de medel som behövs för att dess uttalade politiska mål ska kunna genomföras, bland dem också målen för strategin 20-20-20 och Lissabonfördragets artiklar om energisäkerhet. Den nya energistrategin bör bli till stöd för att ökade resurser ur EU:s budget anvisas till energi- och klimatpolitiken, med början från budgetplanen för perioden efter 2013.

Europas energipolitiska bidrag har av hävd handlat mera om lagstiftning än om ekonomiskt stöd (med undantag för stödet till forskning och utveckling). Den europeiska lagstiftningen har i huvudsak inriktat sig på energinät och energiprodukter. Unionslagstiftningens tre på varandra följande paket om den inre marknaden för energi har alla tagit sikte på att få bort diskrimineringen i samband med kraftnät och rörledningar för gas samt ge de systemansvariga för överföringsnäten funktionen av att ansvara för energiöverföringen över hela Europa. Tanken bakom detta har varit att om de systemansvariga får rätt incitament kommer de och deras användare att bekosta all den nätinfrastruktur som behövs. Nu börjar det dock framgå att detta inte sker tillräckligt fort för att vi ska få de nya nätanslutningar som behövs för förnybar energi på avlägsna platser eller de smarta nät som ska möjliggöra en ökad växelverkan mellan producenter och kunder samt en bättre hantering av efterfrågan på energi. Kommissionen varnar för att marknaden inte ensam kommer att stå till tjänst med alla de investeringar som behövs i infrastrukturen, framför allt inte när kostnadsfördelningen mellan medlemsstaterna försvåras av att vissa nät är gränsöverskridande.

Föredraganden anser att kommissionen bör bidra till investeringarna i infrastrukturen. Den bör utveckla en strategisk EU-omfattande infrastruktur som driver på integrationen av EU:s

energimarknad och de regionala energimarknaderna och skapar ökad mottagningskapacitet för förnybar energi. Jämfört med vad som behöver investeras i energi i Europa är dock rentav hela EU:s budget liten. Med ett rimligt dimensionerat budgetbidrag till energi- och klimatpolitiken skulle man dock kunna

- avstämna EU:s budgetprioriteringar med dess politiska prioriteringar,
- hjälpa de nyare medlemsstaterna i Central- och Östeuropa, som har stora möjligheter att minska utsläppen och producera förnybar energi,
- träda till och ge incitament i de fall då marknadens mekanismer inte är tillräckliga för arbetet med att uppnå EU:s energimål.

Eftersom EU har en relativt liten budget anser föredraganden att EU måste se efter hur budgeten kan användas så, att en god hävstångsverkan fås till stånd. Ett sätt skulle kunna vara att med hjälp av EU:s budget garantera lån för att uppmuntra till privata investeringar och investeringar i regi av offentlig-privata partnerskap, vilket redan gjorts med energianslagen i den europeiska ekonomiska återhämtningsplanen. Sådana arrangemang för riskdelning och utlåning från offentligägda banker skulle bli till stöd för investeringar i energiinfrastrukturen och de skulle alltmer kunna erbjuda en innovativ ersättning för traditionella lån.

Kostnadseffektivare stöd till förnybar energi: Vissa nationella system för ekonomiskt stöd är avsevärt mer omfattande än alla insatser från EU:s sida. Ett sätt att öka stödet till förnybar energi vore att sammanföra dessa större nationella anslag i ett system för hela Europa. Med tanke på detta bör man inom den nya energistrategin överväga att återgå till kommissionens ursprungliga förslag till ett Europaomfattande system för handel med förnybar energi eller med ursprungsgarantier. Då skulle man få till stånd stordriftsfördelar överallt i Europa och investeringarna skulle gå dit, där avkastningen på dem blev bäst. På medellång sikt skulle Europa också kunna arbeta för regionala marknader för förnybar energi, såsom ett steg på vägen mot en Europaomfattande marknad för förnybar energi.

Energieffektivitet: Många av frågan berörda ser den nya energistrategin som en möjlighet att stärka det icke-bindande målet i planen 20-20-20, alltså målet om att förbättra energieffektiviteten med 20 procent senast 2020. Föredraganden tror dock det kommer att bli svårt att genomföra några juridiskt bindande mål för energieffektiviteten, utan i stället bör man framhålla betydelsen av kostnadseffektiva åtgärder för att de energisparmöjligheter som ännu inte använts i EU bättre ska få komma till sin rätt. Kommissionen gör rätt i att utöva påtryckningar på medlemsstaterna för att de ska förbättra sina nationella handlingsplaner för energieffektivitet, vilka lades fram 2008 och, enligt kommissionen, innehåller en bred marginal för förbättringar.

Innovation: Det är uppenbart att EU måste göra mer för att sammanföra de insatser som dess 27 medlemsstater gör inom forskning och utbildning och maximera dem. Det här kan EU göra på tre sätt, nämligen genom att sammanföra och samordna forskningsinsatserna (såsom kommissionen gör med initiativen för energiindustrin), genom att fastställa tekniska standarder och rättsliga normer för ny teknik (såsom kommissionen gjort med avskiljning och lagring av koldioxid) och genom ekonomiskt stöd (såsom kommissionen gör med hjälp av ramprogrammet för forskning). Kommissionen framhåller dock i sin strategiska plan för energiteknik (SET-planen) att de offentliga och privata investeringarna i koldioxidsnål teknik måste ökas från 3 miljarder euro till 8 miljarder euro per år från i dag fram till 2020. Föredraganden anser att vi måste hitta ett nytt sätt att uppmuntra till privata investeringar i

SET-planen och samtidigt lägga om det åttonde ramprogrammet så det får en ökad inriktning på energi.

Den externa energipolitiken: I kommissionens dokument förtecknas de många energidialoger som EU för med internationella organisationer, utländska partner och leverantörer. Men betraktat ur den avgörande synvinkeln av energisäkerhet är de viktigaste externa initiativen följande:

- Att utvidga EU:s regler för den inre energimarknaden till grannländerna.
- Att försöka få till stånd en ökad mångfald bland källorna till och transportvägarna för importerad energi.

Föredraganden anser att det första måste göras genom en utvidgning av energigemenskapen och ett kraftfullt engagemang tillsammans med Ryssland vid energistadgekonferensen och inom ramen för förhandlingarna om ett nytt partnerskaps- och samarbetsavtal med Ryssland. Moldavien förtjänar att gratuleras för att landet slutfört ratificeringsförfarandena och avstämt sina gaslagar med EU:s regelverk och gått med i energigemenskapen i maj 2010. Ukraina står fortfarande inför samma uppgift. Landet anslöt sig på vissa villkor i december 2009 och det återstår fortfarande för Ukraina att se till att dess gaslagar stämmer överens med EU:s regelverk.

Arbetet med att uppnå ökad mångfald bör stödjas genom att det anläggs nya terminaler för naturgas i flytande form så att gas kan fraktas till Europa från hela världen. Tack vare sådana terminaler kan vi få både nya källor till gasimporten och nya transportvägar för den. Utvecklingen av den södra korridoren med hjälp av projekt som rörledningen Nabucco skulle också kunna ge Europa nya källor till gasimporten och nya transportvägar för den. Föredraganden berömmar kommissionens försök att kreativt komma fram till eventuella mekanismer för att öka EU:s köpkraft och undersöka nya redskap såsom den gemensamma uppköpsmekanismen för gas från området kring Kaspiska havet (Caspian Development Corporation) som erbjuder en möjlighet att sammanföra Europas energiefterfrågan så att gasproducenterna i Centralasien uppmuntras att sälja till Europa.

Med Nabucco som ett eventuellt undantag anser föredraganden att anslag som avser förbättra Europas möjligheter att motstå energichocker utifrån i regel med större fördel bör användas inom EU än utanför EU. Orsaken är att nya gränsöverskridande sammanlänkningar för gas och ny gaslagring i EU är ett varaktigt bidrag till Europas energiinfrastruktur och ett praktiskt uttryck för energisolidariteten mellan medlemsstaterna. Den aktuella översynen av förordningen om gasförsörjningstrygghet kommer att bli till hjälp i det här sammanhanget. Men arbetet med att få till stånd en mera integrerad gasmarknad måste fortsätta under den period som omfattas av den nya energistrategin. Föredraganden hoppas därför att kommissionen ska förverkliga en samverkansvinst mellan de interna och externa aspekterna på energi.

29.9.2010

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INTERNATIONELL HANDEL

till utskottet för industrifrågor, forskning och energi

På väg mot en ny energistrategi för Europa 2011–2020
(2010/2108(INI))

Föredragande: Jan Zahradil

FÖRSLAG

Utskottet för internationell handel uppmanar utskottet för industrifrågor, forskning och energi att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla den inre energimarknaden på grundval av ett gemensamt förhållningssätt till energipolitiken mellan kommissionen, Europaparlamentet och medlemsstaterna samtidigt som medlemsstaternas rätt att genomföra sin särskilda energimix i enlighet med EU:s krav på hållbarhet, konkurrenskraft, energieffektivitet och klimatskydd med hjälp av förnybara energikällor och framför allt energiförsörjningstrygghet genom ett förstärkt samarbete grannländerna.
2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppträda solidariskt för att möta 2000-talets energiutmaningar, och på så vis ladda unionens insatser utifrån artikel 194 i EUF-fördraget med positiv energi.
3. Europaparlamentet understryker behovet av att utveckla synergieffekter mellan EU:s energipolitik och de externa förbindelserna med viktiga energileverantörer så att aspekter som energiförsörjningstrygghet och energieffektivitet ges ökad betydelse i framtida handelsavtal, för att EU:s långsiktiga tillgång till råmaterial och utvecklingsmöjligheter i både parters intresse ska garanteras.
4. Europaparlamentet anser att energieffektivitet bör främjas på global nivå och bli en global prioritering. Den bör därför ingå i EU:s framtida energipolitik och i politiken för utveckling och internationell handel.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja sol-, vind-, och bioenergiprojekt i länder utanför EU. Parlamentet anser att en decentraliserad energiförsörjning kommer att

stärka energiförsörjningstryggheten samt att det behövs en sammanlänkning med överregionala energinät. Initiativ som Desertec bör utvecklas och utformas på ett sätt som återspeglar både EU:s intressen och intressena hos stater utanför EU.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genom handelsavtal påskynda antagandet av EU-kompatibla säkerhets- och energieffektivitetsbestämmelser för produktion, distribution, transitering, lagring och bearbetning eller förädling av energi som importeras och exporteras och att på WTO-nivå ta initiativ till globala standarder för att stödja en öppen och rättvis handel i säkra och förnybara energikällor och ny innovativ energiteknik.
7. Europaparlamentet ser en diversifiering av energikällor, leveransvägar och infrastruktur och sammanlänkning av nät för olja, gas och smarta nät som viktiga förutsättningar för långsiktiga och hållbara energileveranser till EU och tredjeländer. Parlamentet påminner om att denna politiska utveckling även är central för utvecklingen av ny energiteknik och skapandet av arbetstillfällen i EU och i tredjeländer.
8. Europaparlamentet understryker behovet av att ta vara på den innovativa potentialen hos de europeiska företagen och EU:s offentliga sektor beträffande förnybar energi och teknik inklusive energieffektiv teknik och avancerad IKT, för att genom handelsavtal främja en gradvis övergång till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp och på så vis säkra nya möjligheter att sälja EU-produkter och EU:s kunskap på detta område, eller överföra denna kunskap i tillämpliga fall.
9. Europaparlamentet bekräftar på nytt hur viktigt det är att öka EU:s forskning och kapitaltillskott, såsom EU:s utländska direktinvesteringar i byggnader och modernisering av energiinfrastruktur i EU och i utvecklingsländer, framför allt genom offentlig-privata partnerskap och samriskföretag eller offentlig-offentliga partnerskap i tillämpliga fall, och därigenom uppmuntra till tekniköverföring och till diversifiering av energimixen i dessa länder.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skapa en hög grad av marknadsinsyn i den internationella energihandeln. Marknadsmisshandling och -manipulering måste förhindras genom internationella regler.
11. Europaparlamentet välkomnar den ecuadorianska regeringens beslut att avstå från att exploatera oljefältet Yasuni i Amazonasskogen för att skydda miljön och minska sitt beroende av export av fossila energikällor, och anser att EU bör stödja denna och liknande insatser.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	29.9.2010
Slutomröstning: resultat	+: 23 -: 0 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, Kader Arif, Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Metin Kazak, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Cristiana Muscardini, Niccolò Rinaldi, Tokia Saifi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Pablo Zalba Bidegain, Paweł Zalewski
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Pino Arlacchi, George Sabin Cutaş, Syed Kamall, Miloslav Ransdorf, Jarosław Leszek Wałęsa
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Franziska Keller

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	26.10.2010
Slutomröstning: resultat	+: 42 -: 3 0: 4
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Lena Ek, Ioan Enciu, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Arturs Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Niki Tzavela, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Antonio Cancian, Matthias Groote, Andrzej Grzyb, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Silvana Koch-Mehrin, Bernd Lange, Mario Pirillo